

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010232
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8521010232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Jaroslava Bugela na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.02.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin porušovanie ochrana stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 24.03.2023, sp. zn. 1T/48/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXX/XX

u k l a d á :

Podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest 450,- (štyristopäťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 24.03.2023, sp. zn. 1T/48/2021 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- napriek tomu, že nedisponoval súhlasom Obce Ľubotín vydaným podľa § 69 ods. 1 písm. d/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov na výrub drevín rastúcich v zastavanom území obce podľa § 47 ods. 3 uvedeného zákona, ako ani rozhodnutím Okresného úradu Stará Ľubovňa podľa § 68 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov o vydaní súhlasu podľa § 47 ods. 3 uvedeného zákona na výrub drevín rastúcich za hranicami zastavaného územia obce, dňa 12.06.2020 v doobedňajších hodinách, v katastrálnom území obce C., v lokalite „D. A.“, prostredníctvom F. A., bytom C., G. XX/XX, ktorého požiadal a ukázal mu ako má zrezať stromy, zrealizoval vyrezanie stromov pagaštanu konského (*Aesculus hippocastanum*), a to jedného stromu, rozkonárujúceho sa vo výške menšej ako 130 cm, ktorého jednotlivé kmene vo výške 130 cm mali obvod 59 cm a 48 cm, ktorý strom rástol na parcele registra C parcelné číslo XXX/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1035 m², evidovanej na liste vlastníctva č. X vedenom Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálnym odborom pre katastrálne územie C., ktorej výlučným vlastníkom je obec C.

a ktorá sa nachádza v zastavanom území obce, ďalej jedného stromu s obvodom kmeňa 77,50 cm vo výške 130 cm, jedného stromu s obvodom kmeňa 62 cm vo výške 130 cm, jedného stromu bez zisteného obvodu kmeňa vo výške 130 cm, po ktorom ostal peň vo výške 34 cm s obvodom 89 cm, jedného stromu rozkonárujúceho sa vo výške menšej ako 130 cm, bez zistených obvodov rozkonárených kmeňov v ich výške 130 cm, po ktorom ostal peň vo výške 30 cm s obvodom 111 cm a jedného stromu rozkonárujúceho sa vo výške menšej ako 130 cm, pričom obvod z neho zrezaného kmeňa vo výške 130 cm predstavoval 58 cm, ktoré rástli na parcele registra C parcelné číslo XXXX – trvalý trávny porast o výmere 7636 m², evidovanej na liste vlastníctva XXXX vedenom Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálnym odborom pre katastrálne územie C., ktorej výlučným vlastníkom je obžalovaný a ktorá sa nachádza mimo zastavaného územia obce, pričom spoločenská hodnota týchto vyrúbaných stromov predstavuje výšku 5.251,80 eur, čím takto spôsobil Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky - Okresným úradom Stará Ľubovňa, ekologickú ujmu vyjadrenú spoločenskou hodnotou drevín v celkovej výške 5.251,80 eur a poškodenej obci Ľubotín majetkovú škodu vo výške 3,68 eur,

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona, peňažný trest 750,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 8 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, poškodenú Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky - Okresným úradom Stará Ľubovňa, s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie pred príslušným orgánom štátnej správy.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 05.04.2023 podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 05.12.2023. Namietal, že je nepochybné, že žiadna iná osoba, než je on, nebola v súvislosti s výrubom stromov dňa 12.06.2022 obvinená, obžalovaná, ani odsúdená. Podaná obžaloba voči nemu tvrdí, že on mal spáchať trestný čin ako jediný páchatel'. Skutková podstatu trestného činu podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona neobsahuje vo svojom objektívnom znaku pokyn na výrub ako samostatné konanie, ktoré by napĺňalo znaky tejto skutkovej podstaty. Súd nesprávne za porušenia práva na obhajobu zmenil skutkovú vetu obžaloby a tým aj právne posudzovanie skutku tak, že preukázané konanie svedka F. A., teda osoby odlišnej od neho, ktoré mohlo naplniť skutkovú podstatu § 306 ods. 1 Tr. zákona, pripísal jemu. Svedka F. A. kvalifikoval ako živý nástroj, napriek tomu, že nebolo vykonané žiadne dokazovanie v tomto smere a teda F. A. mohol byť len nástrojom pre jeho konanie, za ktoré by zodpovedal. F. A. nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, nie je maloletou osobou, pričom trvá na svojom tvrdení, že A. žiaden pokyn na výrub nedal, a ani to nie je možné, svedok A. nie je schopný komunikovať po slovensky a on zase nevie komunikovať po rómsky a ich vzájomná komunikácia je doslova vylúčená. Svedok A. nie je schopný hovoriť slovenským jazykom, nerozumie, huhle vo zvláštnej skomolenine rómštiny, z ktorej prekladom mala problém aj privolaná tlmočnica, keď nebol schopný zložiť ani svedeckú prisahu. Pokyn F. A. nie je preukázaný žiadnym dôkazom použiteľným v trestnom konaní, neexistuje žiadna listina, svedok takéhoto pokynu, ani iný dôkaz a za takýto nepovažuje ani výpoveď svedka A., ktorá je nepoužiteľná. Svedok F. A. mimo súdu komunikuje prostredníctvom svojej ženy a tá tlmočí pre neho, ako aj od neho, pričom nie je vôbec jasný súlad takéhoto tlmočenia. Svedok A. sám potvrdil, že za neho hovorila žena a svedok B., rodina svedka A. potvrdila, že svedok A. nerozumie, niečo mu poviete a on niečo iné rozpráva. Popiera, aby so svedkom A. dohadoval výrub a je to objektívne nemožné pre nekompatibilitu jazyka. Čistenie cesty nezadal A., ale inej osobe, zrejme osobe menom H., a tej aj odovzdal doklad obce na vyčistenie cesty, čo potvrdzujú aj dôkazy a to, že pán H. s pánom A. sa mal hádať na danom mieste v daný deň, že kto bude čistiť, čo potvrdili aj svedkovia I. a B.. Svedkyňa I. na pojednávaní uviedla, že v danom čase na danom mieste F. A. nepovedal, aby mu dal pán B. pokyn, ale meno B. povedala iná svedkyňa (p. I.), ktorá v minulosti s ním mala spory a A. prikyvoval. A. ho zrejme nepoznal po mene, len reagoval, ak mu nejaké meno, resp. priezvisko povedal niekto iný. Zároveň poukazuje aj na to, že v komunikácii s A. sa slovo „výrub“ úplne zrejme pýtali svedka A. tretie osoby, na čo on len reagoval. Je to logické, pretože ak vyrúbal stromy, tak sa ho každý následne pýtal prečo ich vyrúbal. Nikto sa ho nepýtal na vyčistenie cesty s použitím týchto slov. Svedok A. na HP dňa

25.01.2023 uviedol, že áno, on chcel, aby vyčistili cestu, pričom aj v prípravnom konaní v jeho výpovedi uviedol, že ujko mu kázal čistiť cestu a presne neukazoval čo má čistiť, len že od hora až po koniec okolo cesty. Na základe toho bola preukázaná existencia pokynu na vyčistenie cesty, ale nie výrub. Postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu práva na obhajobu, nakoľko súd zmenu právneho posúdenia, že konal prostredníctvom F. A. (tzv. živý nástroj), vykonal až po prednesení záverečnej reči obhajoby, čím mu odňal možnosť vyjadriť sa k takémuto právnomu posúdeniu vykonaného dokazovania, či navrhnúť akékoľvek dôkazy. Písomné vyhotovenie rozsudku ale neobsahuje odôvodnenie právnej kvalifikácie a skutočnosť prečo konanie dospelej a právne zodpovednej osoby F. A. posúdil ako jeho konanie. Ako môže konať prostredníctvom inej osoby, ak medzi nimi nie je preukázaný žiadny vzťah, a ako mu môže byť prečítané naplnenie skutkovej podstaty trestného činu, ktoré naplnila tretia osoba, ktorá nie je ani len spoluobvinená. Nemôže zodpovedať za konanie inej osoby, ale najmä sám nemôže byť uznaný vinným, ak nenaplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a v danej veci žiadny spolupáchatelia nie sú. OČTK, napriek tomu, že od počiatku mali vedomosť kto vykonal výrub stromov v danej lokalite a na mieste identifikovali osoby vykonávajúce výrub a to F. A. a I. B., tieto osoby o počiatku označovali len ako svedkov. Z uvedeného dôvodu akékoľvek výpovede svedkov F. A. a I. B. považuje za nepoužiteľné v trestnom konaní, nakoľko tieto osoby nie sú svedkami, ale podieľali sa aktívne na páchaní trestnej činnosti, resp. ju priamo páchali. Súd nezobral do úvahy aj iné úplne logické vysvetlenie, ktoré podporili jeho tvrdenia a teda, že dal požiadavku na vyčistenie cesty skupine Rómov pri obchode a bolo mu jedno, ktorý z nich ju vyčistí, pričom z týchto Rómov sa niektorí rozhodli, že sa na to podujmú a ešte sa na tom aj pohádali pred svedkami na ceste a napokon jeden z Rómov, s ktorým priamo on nehovoril a to konkrétne F. A., negramotný ale manuálne zručný, po príchode na miesto zreže len najväčšie stromy, ktoré vidí a to kvôli drevu, pričom nejaké čistenie cesty ho nezaujíma, a keď je konfrontovaný na mieste s rezaním stromov povie, že ujko mu tak kázal. J. F. A. je spôsobilá na právne úkony, a preto nesie zodpovednosť za svoje konanie, pričom v danom čase neexistoval a neexistuje v súčasnosti medzi ním a svedkom A. žiaden vzťah nadriadenosti, závislosti, či dokonca strachu, donútenia alebo podriadenosti, ktorý by nútil F. A. dopustiť sa akéhokoľvek konania a na jeho pokyn, žiadosť alebo rozkaz niečo urobiť. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a spod obžaloby ho oslobodiť, alebo vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov, ako uviedol.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje primárne a priamo výpoveď F. A., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaný mu na mieste samom kázal stromy rezať a nie iba očistiť od konárov. Nemožno opomenúť vo vzťahu k nemu znalecký posudok K. F., z ktorého vyplýva, že u osoby neboli zistené sklony k vymýšľaniu, skresľovaniu, klamanu alebo prezentovaniu udalosti vo svoj prospech, ani o ovplyvňovaní inými osobami. Tento svedok sa vyjadril o všetkých podstatných skutočnostiach jednoducho, priamo a nebolo zaznamenané, aby neprimerane dlho nad akoukoľvek skutočnosťou váhal. Obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne I., kde súd osobitne poukazuje na vyjadrenie obžalovaného po príchode na miesto výrubu „toto všetko bude zrezané, lebo je to burina“. Obranu obžalovaného, že oslovil iba Rómov, aby vyčistili cestu a až na mieste videl vyrúbané stromy, súd hodnotí ako účelovú vzhľadom na výpoveď svedka G., ktorý výslovne uviedol, že po tom, čo boli privolaní na miesto skutku ako hliadka PZ, nič nebolo vyčistené z kríkov, ale rúbané boli len stromy v hornej časti, čo podporuje výpoveď svedka A., že obžalovaný kázal zrezať stromy. Následne sa dostavil na miesto obžalovaný, pričom žiaden zo svedkov na mieste sa nachádzajúcich, a to I., I., L., či M. neuviedli, aby niektorému z Rómov vytykal, resp. vyčítal, že stromy vyrúbali alebo práca bola vykonaná v rozpore s jeho pokynmi. Naopak, z výpovedí svedkov L. a osobitne M. vyplýva, že obžalovaný im predložil papier, ktorý ho mal oprávňovať na výrub stromov, pričom tvrdenia obžalovaného, že bol po operácii očí a papier nemohol prečítať, a teda jeho znenie mu nebolo známe, považuje za účelové.

Krajský súd, po oboznámení sa s odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol súdom prvého stupňa posúdený ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona. Je potrebné konštatovať, že vo vzťahu k žalovanému skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého

stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu veci vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa nedomáhali v priebehu odvolacieho konania vykonania ďalších dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých, bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj prekonanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v hodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným krajský súd konštatuje, že v prejednávanej trestnej veci je nepochybné, že k zrezaniu šiestich stromov pagaštanu konského na predmetnej parcele došlo a že ide o trestný čin, nakoľko k tomu došlo v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny a vo väčšom rozsahu. Zároveň je nepochybné, že predmetné stromy spílil F. A., ktorému pri tom pomáhal I. B.. Sporným preto ostalo, či o spílenie stromov ho požiadal obžalovaný A. B. alebo obžalovaný tak, ako to on tvrdí, ho požiadal iba o vyčistenie cesty, a k spílieniu stromov došlo iba pre nedorozumenie v komunikácii medzi obžalovaným a F. A.. Krajský súd sa po oboznámení sa s vykonaným dokazovaním stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že tvrdenie obžalovaného o tom, že došlo k nedorozumeniu v komunikácii medzi ním a F. A. a že F. A. stromy spílil v rozpore s pokynom od obžalovaného B., ktorý sa domáhal iba vyčistenia cesty, súd považoval za účelové v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Krajský súd pritom poukazuje na skutočnosť, že z výpovede svedka poškodeného N. G. vyplýva, že obžalovaný sa ho dotazoval, či môže zrezať stromy, na čo mu povedal, že musí podať žiadosť a postupovať v zmysle zákona, na výpoved' svedkyne N. I., ktorá uviedla, že keď sa pýtala F. A., kto mu dovolil zrezať stromy povedal, že to mu nariadil pán, čo mal ženu sestričku, preto sa ho pýtala, či B., na čo jej povedal, že áno a má pokyn zrezať celú alej, pričom obžalovaný B., ktorý bol na mieste prítomný, výslovne uviedol, že toto všetko bude zrezané. Zároveň z výpovede svedkyne I. vyplýva, že A. jej najprv povedal, že mu to kázala urobiť učiteľka, ale keď sa ho pýtala I., či to bol B., tak prikyvoval. Z výpovede svedka M. zároveň vyplýva, že keď boli ako hliadka PZ privolaní k výrubu stromov, tak im obžalovaný B. predložil papier, ktorý ho podľa neho oprávňoval na výrub stromov, s čím sa oni nestotožnili. Pýtal sa Rómov, kto kázal rúbať stromy, na čo povedali, že to bolo na príkaz pána B., ktorý im dovolil drevo zobrať a zároveň uviedol, že Rómovia na mieste prítomní povedali, že robili to, čo im povedal pán B., boli privolaní pánom B., aby zrezali stromy a za odplatu si môžu zobrať drevo. Svedok L. rovnako uviedol, že Rómovia na mieste skutku im uviedli, že výrub vykonávali na žiadosť pána B., ktorý im ukázal čo majú vyrúbať a spíliť a drevo si môžu zobrať, pána B. žiadali o predloženie dokladu na povolenie výrubu a on im predložil doklad, ale tento ho na výrub neoprávňoval. Pán B. bol prítomný na mieste a nepopieral, že on požiadal Rómov o výrub, nakoľko si bol istý, že papier ho na výrub oprávňuje. Svedok A. zároveň uviedol, že keď išiel do obchodu, zastavil ho jeden, či nechce drevo, išli spolu, ukázal mu ako to má odrezať, že peň má ostať v zemi. Svedok B. uviedol, že B. mu povedal, aby tie stromy rezali celé, aby tam prešiel traktor a keď tam prišli policajti, tak prišiel aj B. a povedal im, že má povolenie, pričom na odstránenie rozporov mu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že ich zastavil nejaký pán, že treba vyrezať nejaké stromy, aby prešiel traktor a ukázal na stromy, ktoré boli na kopci, že treba zrezať zdola až hore a drevo si môžu zobrať. Oni aj pani I., aj polícii povedali, že stromy im kázal rezať pán B., ktorý následne na miesto aj prišiel a ukazoval im nejaký papier. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, neuveril tvrdeniu obžalovaného, že došlo k chybe v komunikácii medzi ním a F. A., ale uvedené tvrdenie vyhodnotil ako snahu obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti, vzhľadom na skutočnosť, že z obsahu uvedených výpovedí je zrejmé, že aj keby

došlo k chybe v komunikácii, tak obžalovaný B. po tom, čo na miesto činu po výrube stromov prišiel, nenamietal, že stromy boli vyrúbané v rozpore s jeho pokynom, nekonfrontoval s týmto prítomných Rómov, ktoré stromy mali rúbať, ale policajtom predkladal papier, ktorý ho na uvedený výrub, podľa jeho názoru, mal oprávňovať, pričom súd poukazuje na výpoveď svedkyne N. I., ktorá uviedla, že B. sa vyjadril, že toto všetko bude zrezané. K uvedenému krajský súd dodáva, že z obsahu vykonaného dokazovania nevyplýva, aby Rómom vykonávajúcim výrub stromov malo byť za toto zaplatené, resp. poskytnutá iná odmena, z čoho je zrejmé, že ich tvrdenie o tom, že výrub vykonávali za drevo zo stromov, ktoré si po výrube mali sľúbené zobrať, je možné považovať za pravdivé, na základe čoho je nepochybné, že obžalovaný od počiatku Rómov žiadal o výrub stromov a nie iba o čistenie cesty, nakoľko z čistenia cesty by nemali žiaden majetkový osov a čistenie cesty by zrejme bezodplatne nevykonávali.

Na základe konštatovaného krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného A. B. a tvorí logický a ničím narušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného A. B. posúdil ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny vo väčšom rozsahu vyrúbal stromy, naplnil tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného sa zároveň zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pri nezistení priťažujúcich okolností, pričom obžalovanému s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona uložil peňažný trest 750,- eur a pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody na 8 mesiacov. K uvedenému odvolací súd udáva, že vo vzťahu k ukladaniu peňažného trestu a jeho výmere, okresný súd nevykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a zisťovaním jeho osobných a majetkových pomerov, avšak vzhľadom na vyšší vek obžalovaného už odvolací súd vec okresnému súdu za účelom doplnenia dokazovania jeho výsluchom nevracal, a to aj z dôvodu, že obžalovaný pred okresným súdom vypočutý nebol, ale opakovane dal súhlas na vykonanie hlavného pojednávania vo svojej neprítomnosti, rovnako tak ako aj na vykonanie verejného zasadnutia pred odvolacím súdom. Krajský súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí oboznámením lustrácie Sociálnej poisťovne, z ktorej vyplýva, že obžalovaný toho času poberá starobný dôchodok vo výške 492,90 eur, preto s poukazom na výšku tohto dôchodku, s poukazom na odstup času od skutku v trvaní takmer štyroch rokov, vzhľadom na skutočnosť, že z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol pred spáchaním žalovaného skutku trikrát súdne trestaný, ale vo všetkých troch prípadoch ide o odsúdenia staršieho dáta z rokov 1964, 1966 a 1974, teda z obdobia spreď päťdesiatich rokov s tým, že vo všetkých troch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, dospel k záveru, že obžalovanému na jeho nápravu postačí uložiť peňažný trest vo výmere 450,- eur, teda vo výške jedného jeho starobného dôchodku a náhradný trest vo výmere troch mesiacov, pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Pri určení druhu trestu a jeho výmery krajský súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že uvedený trest je postačujúci na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám ukladania trestov vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela, s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom súd prihliadal aj na následok vo forme priamej majetkovej škody spôsobenej obci Ľubotín, ktorej výšku 3,68 eur možno považovať za nepatrnú. Krajský súd dodáva, že vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora nemohol namiesto peňažného trestu ukladať podmienkový trest, nakoľko by došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného len na základe ním podaného opravného prostriedku.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného poukazujúcim na skutočnosť, že žiadne pokyny na vyrúbanie stromov svedkovi A. nedával, nebol schopný sa s ním dorozumieť, takýto pokyn nebol preukázaný žiadnym dôkazom a došlo k nedorozumeniu v komunikácii, krajský súd v súhrne udáva, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že osoby F. A. a I. B. mali byť vo veci obvinení a nemali byť len vypočutí ako svedkovia, krajský súd udáva, že z vykonaného

dokazovania vyplýva, že obžalovaný tieto osoby uviedol do omylu tým, že im deklaroval, že disponuje súhlasom na výrub stromov, preto postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré tieto osoby vypočúvali v procesnom postavení svedkov, považuje krajský súd za správny a zákonný.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že súd až po záverečných rečiach, upravil skutok tak, že tento doplnil o konanie F. A., krajský súd udáva, že uvedený postup nie je v rozpore s Tr. poriadkom a nedošlo ním k porušeniu práva na obhajobu, nakoľko úprava skutku prvostupňovým súdom zodpovedala obsahu vykonaného dokazovania.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.